

Deklaration fra den fælles europæiske alliance IEU for kortlægning af lægefejl

Søndag den 21.11.2004 fandt et vigtigt møde sted i Dormargen i Nordtyskland. Det var det første europæiske konvent bestående af støttegrupper til uskyldige ofre for lægelige fejldiagnoser. Det var et historisk øjeblik, idet syv organisationer fra seks europæiske lande var repræsenteret. Det andet konvent fandt sted i Utrecht i Holland søndag den 3.7.2005, og søndag den 27.11.2005 mødtes patienternes støttegrupper til det tredje møde i London.

De tilstedeværende grupper fremhævede, at den lægelige behandling er udmærket for det store flertal af befolkningen i Europa, men desværre sker der en del fejltagelser, og nogle af disse har alvorlige konsekvenser for patienterne. Nylige undersøgelser i USA, UK og Australien viser, at ca. 10% af patienterne bliver skadet af lægelige fejl. Af disse har det for ca. 1% meget alvorlige konsekvenser, idet fejlen forårsager dødsfald eller alvorlige blivende skader. Dette betyder, at lægefejl har forårsaget død og alvorlige handicaps for tusinder af patienter i Europa. De skadede patienter er ladet tilbage med en meget ringe livskvalitet, og mange er berøvede deres økonomiske livsgrundlag. Tillige bevirker disse lægelige fejl, at de europæiske sociale systemer har meget store udgifter.

Under mødet blev der udvekslet informationer om de traumer og problemer, som de er blevet oplevet af ofrene for lægefejl og fortalt af repræsentanter fra de europæiske lande. Der var en bemærkelsesværdig enighed vedrørende formål og indfølelse mellem gruppernes medlemmer i konventet, da det viste sig, at fejlbehandlede patienter i Europa må kæmpe med de samme problemer.

Ofrene/slægtninge til dem, der har været udsat for alvorlige lægefejl, fortæller følgende om, hvordan dette kan opleves:

- Dødsfald grundet lægefejl bliver sjældent forklaret på ærlig vis til de sørgende efterladte, som føler stor sorg og er ude af stand til at forstå dødsfaldet.
- Benægtelse af korrekt information angående arten og graden af den givne fejlbehandling. Undvigende læger giver misvisende information, fordi de har svært ved at acceptere resultatet af fejlbehandlingen. Der kan også være udstedt forbud mod at sige noget fra deres overordnede eller fra forsikringselskaberne for ikke at afsløre fejlbehandlingen. Dette udvikler en sammensværgelse af tavshed kendt som: "At dække over facts/ingen skade/intet sagsanlæg."
- Stort besvær med at få indsigt i hele sygejournalen. De kritiske akter mangler ofte, nogle er blevet forfalsket, mener patienter. Det sker også, at patienter oplever, at det slet ikke er muligt at få sygejournalen at se.
- I sygejournalerne kan man også finde grundløse og nedsættende notater om, at generne er "psykisk" betinget. Denne miskreditering af patienterne kan bevirke, at det næsten er umuligt at opnå en korrekt diagnose og effektiv behandling. I værste fald kan patientens liv være i fare. Benægtelse af den korrekte diagnose og en effektiv behandling sortlister en del patienter, for at behandle dem ville være at erkende, at der er sket skade.

- Det kan være vanskeligt og ofte umuligt at opnå andres sagkyndige meninger. Den professionelle indelukkethed er tilsyneladende et internationalt problem.
- Det er vanskeligt for skadede patienter at gå de officielle veje for at opnå en retfærdig erstatning, grundet de store udgifter til en retssag. Afslag fra de fleste medicinske eksperter, der ikke ønsker at vidne mod deres kollegaer. Besvær med at finde kompetente retsmedicinske advokater - dette er med til at ødelægge muligheden for en økonomisk kompensation.
- Fejlbehandlede patienter bliver anset som en mulig procesførende part, og det at oplyse dem om sandheden af fejlbehandlingen tillige med de efterfølgende ulykkelige konsekvenser, bliver sidestillet med at give dem vigtige informationer, som kan hjælpe dem til at vinde en retssag. Derfor opstår der barrierer.
- Den professionelle troskab/lydighed over for kollegaer synes at være stærkere end ansvaret over for den sårbare og uskyldige patient, for hvem både de medicinske og de kirurgiske læger har et etisk, moralsk og lovpligtigt ansvar til at sørge for en korrekt lægebehandling

Gruppernes repræsentanter mener, at man kan sammenligne læger, der begår alvorlige fejl, med flugtbilister. I begge tilfælde kan resultatet være alvorligt tilskadekomne mennesker. Ligesom flugtbilisterne fralægger sig ansvaret for ulykken og flygter, ligeså er det muligt for lægerne at ignorere deres moralske og lovpligtige ansvar til at anmelde, at de har begået en alvorlig lægefejl og undladt at sørge for en anden korrekt behandling af ofret. Dødsfald er desværre også konsekvenser af ansvarsforflygtigelse.

Deltagerne mener, at disse misligheder over for skadede personer er en overtrædelse af artikel 25 i Universal Declaration of Human Rights United Nations 10/12 48. Desuden bør man rette henvendelse til The Issue of European Human Rights for Patients.

Hvad kan gøres?

Der bør holdes seriøse nationale og internationale møder med de fejlbehandlede patienter og deres støttegrupper for at få en dialog i gang om de problemer, der fremkommer, når et menneske har oplevet lægesvigt. Man mener også, at den nuværende kultur af "at benægte og dække over" bør erstattes af "åbenhed og ærlighed", så lægerne er i stand til at være ærlige over for deres patienter. Alliancen kræver, at patienter skal være fuldstændig beskyttet og deres rettigheder gjort til lov, som bør indebære:

- * Lovbefalet forpligtelse for lægerne til at afsløre og rapportere alle lægefejl og især enhver behandling, der har skadet en patient.
- * Lovbefalet forpligtelse til at give en åben og ærlig beskrivelse af fejlbehandlingen og i hvor stort

omfang, den har skadet patienten og dennes familie.

- * Lovbefalet forpligtelse til at sørge for en korrekt genbehandling af den skadede person.
- * Lovbefalet forpligtelse til at sørge for en retfærdig erstatning i tilfælde af, at der er sket alvorlige lægefejl. "Victim`s Compensation Fund."
- * Fuld adgang og kontrol af medicinske journaler, godkendt af patienterne som korrekte, før de bliver frigivet til elektronisk database. Desuden skal patienten have ret til at kopiere alle håndskrevne og computerskrevne journaler.
- * At udvikle et internationalt system af registrerede fejlbehandlinger og årsagerne hertil og tillige en lovpligtig forpligtelse til at inkludere patientens oplevelse af forløbet.
- * At udvikle et nationalt og internationalt system af forbedringer af sygdomsbehandling ved at forhindre fejl udøvet af de professionelle behandlere.

IEU henvender sig til: National Government & Health Authorities, European Institutions, The World Health Organization (WHO) tillige med nationale, europæiske og internationale organisationer med lægelig tilknytning (medicinske læger samt kirurger) for at anmode dem om, at de skal opfylde deres moralske, etiske og lovpligtige ansvar over for de fejlbehandlede patienter.

IEU arbejder for en forandring til gensidig forbedring for både lægen og patienten ved at prøve at skabe et mere ærligt forhold mellem læge og patient.
